

Interview - Mark Janicello over 'Charlie'

Passion', 'Love Me Just A Little Bit More', 'Crazy for You' en 'Hello Dolly!' zijn de blikvangers voor het komende seizoen. Desondanks komen her en der ook producties op de planken die nauwelijks naamsbekendheid hebben maar toch zeker de nodige aandacht verdienen. 'Charlie' is één van die vrij onbekende musicals die begin september in het Werkteater in Amsterdam een aantal malen op de planken staat. Een one-man musical door de veel geprezen Mark Janicello en een productie die je niet in de koude kleren gaat zitten.

Drie jaar geleden ging 'Charlie' in Wenen in wereldpremière. Het is een musical met diepgang, met treffende thema's en een verhaal dat je raakt. Het verhaal begint in 1999 op het podium van The Little Mermaid, een nachtclub in Berlijn. Na afloop van zijn optreden, waar hij zich met behulp van drank en drugs doorheen heeft geworsteld, vraagt Charlie zich af wat zijn plek in deze wereld is.

In flashbacks zien we vervolgens dat de jonge Charlie door zijn vader, een in Duitsland gelegeerde Amerikaanse soldaat, misbruikt is. Na een traumatische ervaring met kinderpsychiater dokter Krankwalder probeert Charlie zijn alcoholische moeder ertoe te bewegen het ouderlijk huis te ontvluchten. Niet in staat zijn moeder over te halen, ziet Charlie zich gedwongen alleen te vluchten. Op 16-jarige leeftijd belandt hij in de straten van het Berlijn in de eind jaren tachtig.

Worstelend met zijn herinneringen begint Charlie een lange en moeizame reis op zoek naar zichzelf. Hij verhuurt zich een korte periode als call-boy en begint, aangemoedigd door één van zijn klanten, een onverwachte carrière als imitator van grote zangeressen als Maria Callas, Broadwayster Ethel Merman en pop-diva Diana Ross. Zo weet hij een korte periode, als travestiet-artiest, aan zijn eigen verleden te ontsnappen. Deze verworven emotionele onafhankelijkheid verdwijnt echter snel als hij een verhouding begint met de drugdealer Uncle Love.

Dan, tijdens de Love Parade in Berlijn, ontmoet Charlie de liefde van zijn leven: Jürgen. In hem ziet Charlie een kans op emotionele geborgenheid en hij stort zich vol overgave in de relatie. Na een korte tijd samen spendeert Charlie al zijn geld aan twee tickets naar Amerika waar Jürgen en hij een nieuw leven zullen starten. Een kort telefoontje maakt echter een abrupt einde aan Charlie's hoop op geluk. Niet in staat om de eenzaamheid opnieuw onder ogen te zien zoekt Charlie voor de laatste maal contact met drug dealer Uncle Love. Onder invloed van heroine en alcohol beziet Charlie de puinhopen van zijn leven en besluit dat hij niet langer wil zoeken naar dat wat niet voor hem schijnt weggelegd.

Musical Fan zocht contact met duizendpoot Mark Janicello, de man die straks bijna twee uur lang in z'n eentje op het toneel staat in een musical die weer net even iets anders is dan alle andere...

Musical Fan: Voor de meeste Nederlanders ben je vrij onbekend. Zou je in het kort kunnen vertellen wat je tot dusverre op theatergebied allemaal hebt gedaan?

Mark Janicello: Al toen ik vier jaar oud was stond ik op de planken. Inmiddels heb ik gespeeld in 25 opera's, 40 musicals en 14 films. Zo speelde ik o.a. kleine rollen in

'Married to the Mob' met Michelle Pfeiffer en in '84 Charing Cross Road' met Anne Bancroft. Daarnaast speelde ik de hoofdrol in 'Mozzarella'. Ben tevens al honderden malen verschenen voor televisie. In de afgelopen acht jaar zijn 15 albums in diverse genres opgenomen, van 'La Bohème' tot 'Love Me Tender'.

Mijn grote doorbraak kwam in 1992 toen ik in een landelijke competitie benoemd werd tot "America's Best Street Performer". In deze competitie, die gesponsord werd door Kentucky Fried Chicken, liet ik 3.000 andere deelnemers, die uit de gehele Verenigde Staten kwamen, achter me. Ik won de prijs dankzij een waanzinnig idee: "Stel dat Elvis niet stierf, maar veranderde in Pavarotti?" In dit optreden kwam ik met een mix tussen Elvis' "It's Now or Never" en Pavarotti's "O Sole Mio". De competitie werd gehouden op het centraal station van New York en naast het winnen van 15.000 dollar kreeg ik aandacht van de internationale media. In elk groot televisieprogramma in de Verenigde Staten was ik te zien en daarnaast zal ik ruim vier uur lang in diverse radio-uitzendingen.

In 1994 vertrok ik naar het Duitstalige deel van Europa. In 1997 stond ik in 'Elvis: A Musical Biography' en in 2002 in 'Elvis: The Musical'. Die laatste musical heb ik tevens geschreven en geregisseerd. Ook 'The Chamäleon Concert' (1998), 'Be My Love: The Mario Lanze Musical' (2001) en 'Charlie' (2001) komen van mijn hand. Recentelijke rollen die ik heb gespeeld zijn King Marchand in 'Victor/Victoria', Jimmy Powers in 'City of Angels' en Orpheus in 'Orpheus in the Underworld'.

Musical Fan: In september sta je in Amsterdam met 'Charlie' op de planken. Waar en wanneer ben je op het idee gekomen om deze musical te maken?

Mark Janicello: In November 2000, net na afloop van de Japanse tour van 'Orpheus in the Underworld' waar ik de rol van Orpheus speelde. Een collega introduceerde mij aan haar man, de componist Béla Fischer. Hij liet me enkele van zijn composities horen en vroeg of ik wellicht enkele songs zou willen openemen voor mijn volgende cd. Één van de songs heette "Girls and Boys" en dit nummer bleef maar steeds in m'n hoofd hangen. Dat nummer wilde ik hoe dan ook zingen en uiteindelijk kreeg ik ook de andere songs te horen. Op dat moment dacht ik echter niet om ooit de rol van Charlie te spelen maar de muziek van Béla was zo mooi dat ik uiteindelijk aan Rolf Rettberg, de oorspronkelijke auteur van het stuk, toestemming vroeg om het script te mogen gebruiken. Naar aanleiding van de songs van Béla heb ik dan een geheel nieuw script geschreven.

Musical Fan: Hoe zou je 'Charlie' het beste kunnen omschrijven?

Mark Janicello: 'Charlie' is zoets als een wilde rit in een achtbaan. Hij zingt over liefde, pijn en revanche op momenten dat het publiek meegetrokken wordt door emotie in een rit vol onverwachte toestanden. Je kunt het soms zien als een grappig maar ook ontroerend examen in het leven van een nogal apart figuur. 'Charlie' vertelt het verhaal van een zoon van een in Duitsland gelegerde Amerikaanse soldaat. Zijn vader is gewelddadig en zijn moeder alcoholistisch. Op 14-jarige leeftijd rent Charlie weg van huis en komt in Berlijn terecht. Eerst werkt hij daar als call-boy om vervolgens een zangcarrière te beginnen. De musical 'Charlie' is geen travestiet-show maar ook geen leerzame avond in het theater. 'Charlie' is voor mij entertainment. Het is een one-man musical met prachtige songs, grillige karakters en grappige en onverwachte toestanden.

Het belangrijkste thema is de individuele zoektocht naar geluk en waarde in het leven. De negentien onvergetelijke songs geven de thema's, die over het algemeen in musicals toch vaak taboe zijn, schoonheid en emotie. Uiteindelijk worden de zware thema's gecombineerd met de buitengewone humor van Charlie. Daarnaast is er een brede variatie in de muziek. Er worden pophits zoals "Right Now" en "You Can Call My Number" en showstoppers als "Free Finally Free" en "Nowhere to Run" gezongen. Ook opera en blues zul je echter tegenkomen. Verschillende muziekstijlen dus.

Musical Fan: 'Charlie' is zware kost. Waarom heb je juist voor een musical met thema's als liefde, emotie, pijn en zelfmoord gekozen?

Mark Janicello: 'West Side Story', 'Les Misérables' en 'Miss Saigon', om een paar te noemen, zijn eveneens musicals met "moeilijke" thema's. Echter, niemand overweegt deze musicals zware kost te noemen omdat ze geen happy-end hebben. In het echte leven gaat het net zo, maar dat wil niet zeggen dat je je niet vermaakt hebt. Verder zijn veel van de hedendaagse musicals oppervlakkig en zonder inhoud. Technisch is het allemaal prima, ze zien er prachtig uit en ze worden professioneel uitgevoerd. Maar ze zijn leeg... Veel musicals kun je met suikerspinnen vergelijken. Ze hebben een mooie vorm en smaken lekker. Echter, als je het opeet heb je nog steeds honger en vervolgens vergeet je wat je gegeten hebt. Met 'Charlie' wil ik juist iets neerzetten wat de mensen zich blijven herinneren.

Veel mensen hebben een zwaar leven. Ze hebben bijvoorbeeld een baan die ze niet leuk of saai vinden. Ze hebben geldzorgen of problemen met hun partner of kinderen. Ze komen dan ook naar het theater om even hun problemen opzij te zetten en in een nieuwe wereld te belanden. De mensen die één van mijn voorstellingen bezoeken vertrouwen mij hun kostbaarste bezit toe, hun tijd! Ik probeer hen dan ook nooit teleur te stellen. Voor mij geldt dan ook: saaiheid is de grootste misdaad on-stage.

Er zijn dan wel enkele moeilijke onderwerpen die in 'Charlie' aan bod komen, het is wel zeer vermakelijk. Ik geloof in het vermaken van de bezoeker en niet om voor hun hoofd te slaan met een visie of een concept. Tegelijkertijd probeer ik het publiek echter wel aan het denken te zetten. Uiteindelijk vind ik het belangrijkste dat het publiek emotioneel beladen wordt. 'Charlie' heeft ook een gemeen soort humor, een unieke kijk op de wereld, zeker wat betreft de mode, de schoonheid en de liefde. Enkele fragmenten uit de musical zijn zeer vermakelijk. De ene keer huil je, de andere keer lach je of word je verrast. Ik kan je in elk geval garanderen dat je het theater met verschillende gevoelens verlaat.

Misschien is het nog leuk om te weten dat van alle musicals waarin ik heb gespeeld, 'Charlie' de musical is waarin bezoekers het vaakst terugkeerden. 20% van de mensen die bij de wereldpremière in Wenen aanwezig waren, zagen de musical zeven maal of vaker. Ik denk ook dat iedereen die de show bezoekt wel iets van zichzelf in Charlie's leven terugziet.

Musical Fan: Je speelt zelf de hoofdrol, maar regisseert de show ook. In hoeverre hebben de verschillende thema's betrekking op je eigen leven?

Mark Janicello: Ik speel niet alleen Charlie maar ook de negen andere rollen in de show (Charlie, vader, moeder, psychiater, Diana Ross, Ethel Merman, Maria Callas, Tiny the Bartender en de drugdealer). In 'Charlie' wil ik benadrukken hoe een man zichzelf ziet. Wat maakt een man een man? Ik sta nu al m'n hele leven op de planken. Als je richting de 40 loopt (ik ben nu 41) kijk je al min of meer terug en stel je jezelf vragen als: "Waarom?", "Is dit alles wat er is?" en "Welk leven leid ik nu?". Zoals ik al eerder zei is 'Charlie' het meest persoonlijke dat ik heb gemaakt. Dat heeft verschillende redenen. Onderwerpen die in de musical voorkomen zie ik ook in m'n eigen leven terug. Desondanks ben ik wel de beste vrienden met mijn ouders, iets wat Charlie zeker niet kan zeggen.

Charlie is op zoek naar vrijheid en integriteit. Dit heeft me de afgelopen jaren ook bezig gehouden. De integriteit van een mens is een onderwerp dat steeds maar weer onderzocht moet worden. Zo vraagt Charlie om zijn eigen leven te bepalen, zonder hulp van buitenstaanders en zonder al te hoge verwachtingen. Dit is een onderwerp die ook heden als relevant mag worden beschouwd. Het homohuwelijk en de homorechten zijn momenteel volop ter discussie in de Verenigde Staten. Ook kindermishandeling komt

meer dan voorheen aan de orde. In de afgelopen drie jaar, sinds de eerste uitvoering van 'Charlie', zijn deze onderwerpen ook nog nooit zo relevant besproken.

Musical Fan: De voorstelling begint de hoofdpersoon die terugkijkt op z'n leven. Vervolgens wordt door middel van flashbacks het verhaal vormgegeven. Is dit een bewuste keuze geweest?

Mark Janicello: We zien mensen in de straat en in de ondergrondse. Huilend, onder invloed van drugs, dronken of wat dan ook. Vaak vraag ik me dan ook af hoe ze hierin verzeild zijn geraakt. Wat is daarvan de oorzaak en dan vooral terugkijkend tot het eerste moment dat we die mensen leren kennen. In het theater is het inderdaad zo dat de mensen Charlie zien aan het eind van zijn leven. Met behulp van flashbacks worden vragen als het hoe en waarom beantwoord. Dit was een bewuste keuze en ik denk ook de juiste.

Musical Fan: Hoe zwaar is het eigenlijk om avond na avond deze voorstelling te spelen in vergelijking met andere musicals?

Mark Janicello: Ik heb veel belangrijke rollen in zowel opera als musical gespeeld. In 'Elvis' zong ik het afgelopen jaar 22 songs, moest ik twintig maal van kostuum veranderen en trad ik op in zes grote dansnummers. Elke avond! Dat was behoorlijk zwaar. Dat gold eigenlijk ook voor 'Mario Lanza'. Ook hierin zong ik alle grote nummers en daarnaast was het een show met veel afwisselende scènes en opnieuw veel kostuumwisselingen. Om zesmaal per week telkens weer een hoogstaande voorstelling af te leveren is dan ook zeker niet gemakkelijk.

Toch denk ik wel dat van Charlie het meest van je gevraagd wordt. Ik sta 110 minuten lang helemaal alleen op het podium. Dat vraagt elke avond weer veel discipline en concentratie. En er is niemand die je eruit redt als er een moment van onachtzaamheid is. In totaal zing ik 19 songs en probeer ik het publiek ook nog emotioneel mee te krijgen in het verhaal. Het is niet gemakkelijk, maar als ik na de voorstelling handtekeningen sta uit te delen, met de mensen praat en hun reacties hoor, dan is het allemaal erg de moeite waard.

Musical Fan: 'Charlie' ging in 2001 in Wenen in wereldpremière. Hoe reageerde het publiek op deze toch niet alledaagse voorstelling?

Mark Janicello: Ik speelde meer dan twintig jaar de zogenaamde romantische held. Ik was bijna veertig en besloot toen toch maar om iets geheel anders te spelen. Een rol die anderen ook nooit van mij hadden verwacht. Maar ik vond het zelf wel eens goed om een rol te krijgen die bij m'n karakter past en niet bij m'n uiterlijk. Het publiek reageerde in elk geval erg enthousiast en ook de kritieken in de pers waren zeer positief.

Musical Fan: Heb je ook reacties gekregen van bezoekers?

Mark Janicello: De volgende brief kreeg ik ooit van een fan die 'Charlie' zag. Ik heb de brief bewaard omdat ik nogal geraakt werd door zijn reactie op mij en de musical.

"Mark, je speelde de rol van de drugverslaafde Drag Queen zo echt dat ik haast het podium op wilde rennen om je te redden. Ik ben een enorme fan van jou sinds je eerste televisieoptreden in Wenen. Ik vond je geweldig in 'Elvis' en in 'Be My Love', maar in 'Charlie' heb je iets gedaan wat ik nooit voor mogelijk heb gehouden. Je hebt niet alleen aan al mijn verwachtingen voldaan maar je hebt me ook verrast met je vocale kwaliteiten en je acteertalenten. Bedankt voor een fantastische theateravond."

Musical Fan: Heb je in de tussentijd nog veel gesleuteld aan de musical?

Mark Janicello: 'Charlie' speelt zich af in Berlijn en bepaalde momenten en grappen in de musical waren nogal erg "Duits". Ik heb het script iets herschreven en heb me ook iets meer toegelegd op de algehele onderdelen uit het stuk. Dat Charlie bijvoorbeeld geboren is in Wiesbaden, is eigenlijk niet van belang voor de ontwikkeling van zijn karakter. Wat met Charlie is gebeurd, kon ook zijn gebeurd als hij in Eindhoven was geboren...

De opening van de musical heb ik zo herschreven dat het publiek gemakkelijker kan begrijpen wie Charlie is en wat hem beweegt. In de Weense versie waren er al enkele momenten die ik eigenlijk meer wilde benadrukken. Nu heb ik het afgelopen jaar de Nederlandse muzieksceen bestudeerd. Voor de aankomende versie in Amsterdam heb ik twee songs gewijzigd en zijn een aantal momenten uit de show meer Nederlands gericht. "Stay" en "Let Me Be" zijn twee nieuwe songs die ik heb toegevoegd. De wijzigingen die ik heb aangebracht maken de musical naar mijn gevoel nu iets eenvoudige en moderner dan de Weense versie.

Musical Fan: 'Charlie' is een one-man musical. Zijn er desondanks meer mensen achter de schermen werkzaam?

Mark Janicello: Deze zomer zing ik veel op podia in Duitsland. Wegens tijdgebrek en budgettaire redenen is de muziek opgenomen op een geluidsband. Elke avond word ik wel bijgestaan door mijn kostuumontwerper (Glenn Hewitt) en mijn licht- en geluidsmensen.

Musical Fan: Zijn er plannen voor een Nederlandstalige versie van 'Charlie'?

Mark Janicello: We zijn van plan om in 2005 met de musical door Nederland te reizen. De show zal dan in het Nederlands vertaald worden en de voorstellingen zullen dan ook in z'n geheel in de Nederlandse taal worden gespeeld en gezongen. De versie die in september in Amsterdam te zien zal zijn is nog wel in het Engels. Als we volgend jaar inderdaad gaan reizen dan zullen we overigens wel worden begeleid door een live-band.

Musical Fan: Ga je de show zelf vertalen?

Mark Janicello: Nee, ik ben de Nederlandse taal niet zo machtig dat ik de vertaling zelf ga doen. Ik ben momenteel op zoek naar iemand die zowel het script als de liedteksten kan vertalen.

Musical Fan: Welke plannen heb je voor de toekomst?

Mark Janicello: Eind juli en begin augustus geef ik twee concerten ("Elvis goes Classic") met de Munich Philharmonic. Vervolgens ga ik naar Zürich om wat tijd door te brengen met Lara en Raven, mijn twee dochters. Halverwege augustus geef ik onder de naam "Rock Royalty" een groot openlucht concert in Leipzig. Na 'Charlie' zal ik in zowel Wenen als in München enkele concerten geven met mijn band Slaves 2 the Music. Ook brengen we dan twee nieuwe albums uit. De eerste komt op de markt onder de titel "Mark Janicello on Broadway", een album met hoogtepunten uit diverse musicals. Voor mijn klassieke fans komt een cd uit met arias. Ook zijn er nog een aantal exposities van mij te bewonderen. Tot 1 augustus in de Gallery Hoopman aan de Spiegelgracht in Amsterdam en in het najaar nog enkele in Duitsland. Tot slot werk ik aan "The Great Caruso", over de legendarische tenor Enrico Caruso. Hopelijk komt deze productie vanaf volgend jaar op de planken.

Musical Fan: Wil je nog iets kwijt aan de musicalfans?

Mark Janicello: Ja, natuurlijk! Geniet van 'Charlie' en vergeet je vrienden niet te vertellen over de show...